

‘Op aarde zoals in de hemel’

Het werk ‘Opus’ van Wim Delvoye in de St.-Baafskathedraal in Gent (B)

De West-Vlaamse kunstenaar Wim Delvoye is internationaal bekend om zijn geraffineerde kunstwerken waarin hij vaak op ironische, maar soms ook shockerende wijze de menselijke cultuur open legt. Zo werd hij wereldberoemd met zijn werk *Cloaca* (2007), een machine die niets anders doet dan wat mensen doen: eten opnemen, verteren en het restproduct afscheiden. Tien jaar eerder, in 1997, stelde hij al op ophefmakende wijze onze omgang met dieren als industriële producten aan de kaak door een groep varkens onder narcose te tatoeëren. Dat maakte ze tot een auteursrechtelijk beschermd kunstwerk waardoor ze niet meer mochten worden geslacht.

Delvoye maakt in zijn werk veelvuldig gebruik van moderne industriële technieken, zoals laserbewerking en 3D-print. Tegelijkertijd weet hij zich schatplichtig aan de technisch niet minder hoogstaande bouwkunst uit de gotiek, waarmee hij vertrouwd raakte in zijn thuisstad Gent. Zo maakte hij de laatste jaren allerhande sculpturen op basis van bekende gotische bouwwerken, waaronder een vuilniswagen, een handmixer en de fascinerende ‘Nautilus’: een uit gotische motieven opgebouwde stalen filigraan in de vorm van de vooral in de late renaissance en barok als zeldzaam sieraad of drinkbeker geliefde zeeschelp.

In 2010 maakte hij in diezelfde stijl het werk *Suppo*, naar het Vlaamse woord voor ‘zetpil’, op basis van de twee torens van de Dom van Keulen. Ze staan in dit werk niet naast maar onder elkaar opgesteld, letterlijk ‘supposé’, met de spitsen reikend naar boven en naar beneden. Het stond drie jaar lang midden in de beroemde glazen piramide van het Louvre in Parijs.

De Sint Baafskathedraal in Gent, waar het afgelopen Jan van Eyckjaar met als hoogtepunt de terugplaatsing van het volledig gerestaureerde altaarstuk *De aanbidding van het Lam Gods* enigszins in het water is gevallen, heeft sinds deze zomer een variant van het werk *Suppo* in het oostelijke torenportaal hangen. Het verzinnebeeldt daar de torenspits die de kathedraal ooit rijk was, maar die na

een instorting nooit meer terug kwam.

De rector van de kathedraal, Ludo Collin, vertelde voor de VRT dat hij blij was met het kunstwerk, dat door een toevallige samenloop van omstandigheden door de stad Gent aan de kathedraal in bruikleen is gegeven. Er is volgens hem een zekere ‘match’ met het altaarstuk van de gebroeders Van Eyck. De gotische torenspitsen refereren, net als het altaarstuk, aan de bloeitijd van de machtige, grootse kathedralen, die allemaal stevast naar de hoogte reiken.

Maar hier, ‘onder elkaar gesteld’, wijzen ze zowel naar boven als naar beneden. ‘Als Christenen richten wij onze blik naar de hemel, maar we moeten ons leven vooral waarmaken op aarde. Ik heb het dan over hoe broederlijk, verdraagzaam en barmhartig we met elkaar omgaan.’, aldus Collin.

De titel van het werk was, vanwege de connotatie met de zetpil, wel aangepast: *Suppo* werd omgedraaid tot *Opus*, wat simpelweg ‘werk’ betekent. Hoewel het wellicht ook refereert aan het *Opus Dei*, het dagelijkse ‘werk Gods’. Zo immers noemden de Benedictijnen, die ooit, vanuit hun abdij verdreven, deze kerk bevolkten, het over-en-weer gaande naar hemel én aarde rijkende dagelijkse gebed. •

Foto's: Cedric Verhelst, (c) Studio Wim Delvoye, België